

vedtage et 9-måneders-forbud mod barnefødsler. Derfor vil jeg gerne stille undervisningsministeren dette spørgsmål: Hvad agter regeringen at gøre for at løse dette problem? Læg mærke til, at jeg ikke spørger, hvad undervisningsministeren agter at gøre. Jeg spørger: Hvad vil regeringen gøre? For om det er den ene eller anden minister, der gør det, er ikke væsentligt. Men regeringen må have en samlet politik på dette område, og denne politik vil jeg gerne høre.

Jan Køpke Christensen (FP):

Som bekendt er Fremskridtspartiet og Enhedslisten ikke med i dette forlig, og sådan som det nu foreligger, er vi selvfølgelig også overordentlig lykkelige for, at vi ikke har noget med det at gøre. Men principielt er det jo nok forkert, at man har en kreds af gamle partier, der ligesom sætter sig sammen og ikke gør det muligt for andre partier her i Tinget at komme med i et forlig også på dette område.

Vi finder det først og fremmest helt forkert, at der stadig er det problem, at unge, der er fyldt 18 år, fortsat er afhængige af forældreindkomsten, hvad angår ungdomsuddannelserne.

Under valgkampen var det jo særlig Venstre og Det Konservative Folkeparti, der gik på barrikaderne – ja, faktisk også Socialdemokratiet – og gav udtryk for, hvor urimeligt det var, sådan som det foregik i dag.

Derfor ser det mærkeligt ud, at man i forbindelse med sådan et forlig ikke har haft tilstrækkelig indflydelse til at få ændret netop dette her.

Det, vi kan se i dette forslag, er, at også de 19-årige på ungdomsuddannelserne nu gøres afhængige af forældreindkomsten, og det er efter Fremskridtspartiets opfattelse helt klart den forkerte vej at gå. Jeg ved godt, at grundstipendiet er forældreafhængigt, men samlet set er det altså ikke tilfældet.

Med hensyn til de ordførere, der har været heroppe, vil jeg dog sige, at den konservative ordfører trods alt var lidt mere ærlig end Venstres ordfører, der så at sige kun omtalte grundstipendiet, og dér er det rigtigt at der er forældreafhængighed. Men når man ser samlet på det, er der ikke sket nogen ændringer.

Derfor går jeg ud fra, at når Fremskridtspartiet stiller ændringsforslag til lovforslaget, vil netop de partier, der i valgkampen har slået til lyd for sådanne ændringer, selvfølgelig stemme for Fremskridtspartiets forslag.

Det, forligspartierne åbenbart ikke er enige med Fremskridtspartiet i, er altså, at når man er

myndig og forældrene derfor ikke længere har nogen pligter, skal man også kunne klare sig selv. Det er derfor ganske urimeligt, at man som ung stadig skal være afhængig af forældrenes indkomst.

Dernæst er der et problem, hvad angår aktivitetskravet. Det virker helt forkert, at aktivitetskravet nu lempes, idet det efter vor opfattelse må være således, at det kan kræves, at man reelt er studerende og altså fungerer optimalt i sine studier for i det hele taget at kunne modtage SU.

Jeg synes, det bliver helt grotesk, når vi samtidig kan se, at dette kombineres med, at tilbagebetalingspligten i forbindelse med for meget modtaget SU nu bliver lempet. Her sker der altså ligeledes det, at man animerer de studerende til større slendrian, når de ved, at der ikke længere er så skrappe krav i forbindelse med tilbagebetaling af for meget modtaget SU.

Det er Fremskridtspartiets mening, at der burde være et strammere aktivitetskrav i forbindelse med modtagelse af SU. Herefter kan man så overlade det til de studerende selv at administrere og prioritere deres tid. Hvis, såfremt, i fald de studerende både kan opfylde aktivitetskravet og f.eks. samtidig tjene et vist antal tusinde kroner, må dette ikke gå ud over deres SU. At SU nedsættes, for at man derved kan give de studerende et 6-års-klippekort, lyder umiddelbart meget fornuftigt, men SU er i forvejen ganske lav, og yderligere nedsættelser vil helt givet betyde, at flere vil finde det nødvendigt at have erhvervsarbejde ved siden af.

Der er altså elementer i det foreliggende forslag, som Fremskridtspartiet ikke bryder sig om.

Det er altså efter vores opfattelse ikke rimeligt, at 19-årige på ungdomsuddannelserne gøres afhængige af forældreindkomsten, for det er ikke realistisk at forvente, at forældrene bliver ved med at hjælpe deres børn, når disse er flyttet hjemmefra. Pengene burde være gået fra de hjemmeboende til de udeboende, hvis der endelig skulle ske noget, og ikke omvendt!

Danske Studerendes Fællesråd har udtrykt tilfredshed med forliget, og det, man særlig hæfter sig ved, er, at SU-styrelsen ikke længere skal ånde de studerende i nakken for at se, om de overholder tidsplanen til punkt og prikke, som man udtrykker det. På godt dansk betyder det, at det bliver mere lemfældigt med hensyn til, hvorledes de studerende kan opføre sig, og det burde vi faktisk være foruden; vi burde have strammet det op. Jeg synes, det er et væsentligt